

עין משפט
גר מצוה

בזה א מיי פ"ו מהלכות
יבום הלכה כב פתג
עשין יא טושי"ע אה"ע
סימן קעג פטיוף ג
בז ב מיי פ"ד מהל'
חשות הלכה כב
טושי"ע אה"ע ק" ל פטיוף

תוספות ישנים

[illegible]

תוס' חד מקמאי

התנחל כצד ספק
הקושי וזקק לו קדוש
ספק קרוב לו ספק קרוב
לה כצד ספק נישון
ספק בכחב ודן ואין
עליו וזמר מוסקא
שגמחה ובריושין ומ
ספק קרוב לו גשע ספק קרוב
לו ספק קרוב לו ליש
כחא אחא לויש ב' כח
עירא אומר קרוב לו
אומר קרוב לו חולצת
ולא מייבמת וקדושין
בכחב ודן ואין עליו
עדים ואין עליו אלא
עד א' לרב כדאית וכו'
ספק ודע אלב ועד
ספק שנינו מוסקא וכו'
ספק ספק מוסקא
אין כספא שאינו מוסקא
תולד כספא כדאיתא ס'
המגשרה ונבי קדוש ומי
למאן מייבמת

ל:

בבית ידו. מפרש ר"י בר' מאיר אפי' אין כאן אלא חתימת ידו (א) והא דתנן (ב"ב דף קע"ה:) הוילנא עליו כתב ידו כו' חתימת ידו וכן מוכח בפרק שני דכתובות (דף כ"א. וס'.) דאמר ל' ליתו איניש חתימת ידיה אלא אחספא או ארשא דמגילתא משכח איניש דלא מעלי ותנן

[illegible]

ח' בחוקת הימר לשון ועוד (ו) לרי' דוקא בגירס' ולסוף כנס
ל' דמ"מ היא בחוקת הימר לשון דמוקמינן הערוב בחוקה
ונגשה וא"ה הכהא מוקמינן אשה בחוקת הימר לשון אה"פ
ש"ה הספק היתה עומדת בחוקת איסור שנעלה עדיין
ל' דחולין (דף קט. יט) (סא) ארזין בהמה בחי' איסור
עד שיעוד לך כמה נשחטה נשחטה בחוקת הימר עומדת עד
לך כמה נטרפה ומשגמ דוקא לענין ריעותא דחילתא אחר
היא בחוקת הימר כגון אף ואז ונעל בני מעים והסחירה כשהם
בול חייטין שמה נתקבץ נאס וקפא אכל אף נול ספק חמים
ק' דרובה לא משום דנשעה שולל הספק היתה עדיין בחוקת איסור
הסם חייט' לטעם דרובה משום דשיחא ומוחא מילתא לאיסורא
וליהמרא וכן היא דישב לא קי' נוסט דחייטין שמה דבריא
ובא

ד' אמות הקרוב לו: **כח ככה ידו**. דק"ו (ב"ר דף קס"ט):
 ו' בלא עדים מילת היא: **יש עליו עדים ואין בו זמן**. כחב'ו
 אחרתן בתם' גיטין (דף פ"ט) ג' גיטין פסולין ואלן (שם) הול'
 סת הול' כסר ולא מתחייבם כיון גלאו גיטא מעליה הול'
 ו. ובבבב' בעי' אמאי לא נקט' נמי בגיטין ספק קרוב לו כ'
 לילה נמי לא בעי' זרעה מי"ט: **אמר רבה אשה וזכוקה**
אשה בא לאוסרה. שמה נגמרה הערה: **אל תאסרנה מספר**
במחר: קדושין נמי. אמאי אסרין לה ליצומו לימא אשה ו'
 אשה בא מי' **לתומר**. שטיא הוא: ופירש' כה **חומר** **לד'**
בספק קדושין ודאי: אי נמי אפי' אינטי אחרתא ומקדש לה.
אשה ליצומו. לאנטי של ו' משום זרת הבת: אמרי. היש' קר'
 אשה לרביה הימנו גט. ולגבי קדוש' אחרתא נמי דלמחר דליל'
 נגמיתא קדושין (בבבב' יח' ו' ד' קדושין שזיו קדושין נמי

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

נכרית אלה תלא משום צרת אחרת.
נשוי נכרית ואח"כ גירש אחד
תחת לשלישי כשימות זה ולא אמר:
ואני מעיקרא קודם גירושין: כנס.
נכרית ואח"כ גירש את אשתו ומה

קצין גמור קמ"ל דלא כב"ש ולרב נחמן קשיא
דרב אשי וכו' הוא הדין דאפי' מת ואחר כך
גירש צרתה מותרת אלא זו היא למעוטי מאי
למעוטי כנס ואח"כ גירש הניחא אי סבר לה
כרבי ירמיה דאמר ^הלכתובא מי ששנה זו לא
שנה זו והאי סבר מיתה מפלת והאי תנא
סבר גישואין הראשונים מפילים זו היא
למעוטי כנס ולבסוף גירש אלא אי סבר לה
כרבא דאמר לעולם חד תנא הוא ^ווזו ואין
צ"ל זו קתני זו היא למעוטי מאי על כרחך
כרבי ירמיה סבירא ליה ולרבא הניחא אי
סבר לה כרב אשי זו היא למעוטי ^אמת בלא
גירש אלא אי סבר לה כרב נחמן זו היא
למעוטי מאי ע"כ כרב אשי סבירא ליה:
מתני' ^אואוכלו שחיו בהן קדושין ואי גרושין
בספק הרי אלו הצרות חולצות ולא מתייבמות
כיצד ספק קדושין יורק לה קדושין ספק
קרוב לו ספק קרוב לה זהו ספק קדושין
ספק גרושין כתב בכתב ידו ואין עליו עדים
יש עליו עדים ואין בו זמן יש בו זמן ואין
בו אלא עד אחד זהו ספק גרושין: **גמ'** ואילו
נגרושין ספק קרוב לו ספק קרוב לה לא
קתני מאי טעמא אמר רבה אשה זו בחזקת
היתר לשוק עומדת ומספק אתה בא לאוסרה
אל תאסרנה מספק אמר ליה אביי אי הכי
בקדושין גמי נימא אשה זו בחזקת היתר
ליבם עומדת ומספק אתה בא לאוסרה אל
תאסרנה מספק התם לחומרא האי חומרא
דאתי לידי קולא הוא וימנין דאילי הוא
ומקדש לה לאחותה קדושי ודאי ואי גמי
וימנין דאתא אחר ומקדש לה לידה קדושי
ודאי וכיון דאמר לה מר לצרה לייבומי
אמרי דקמא קדושין ודברתא לא קדושין
כיון

ית' הואיל ויזקק חשיבא ליתויל עילוי
 גלאו אסור דלחיות נמי אסורא לא
 ליתא מדאורייתא ולא גזיר רבנן
 עילוי שמה איתרו שני יצמות הבאות
 עילוי **בבב בר דר נתנן**. דלן קדוש
 עילוי כולה שרין בר מננס ולא גירס
 עילוי לא ולא אתא זו היא למעשה:
 עילוי וקדוש. ללחוי המת: קדוש
 עילוי ספק גרם ערוה לא איגרס
 עילוי קדשה: **ברי אלו הכרז חוללות**.
 גרם ערוה ח' ולא מפייחמות.
 עילוי לו. שחי' ח' אמות מזוממות
 עילוי עסק כד' אמות הקרוב לו
 עילוי גובה מנכנסים בני חורין אלתא
 עילוי ואלו כתיב ידו של בעל וזהו ספק
 עילוי חוללת גרמה כיון דגרסה הוא
 עילוי לא אמרי אינשי גרם ערוה
 עילוי **ספק קרוב לו לא קשתי**. דהתם
 עילוי בעלה ערוה גרם ערוה היא:
 עילוי לה דהא גיטא הוא אלף שאין
 עילוי הימר ליבוס עומדת כשימות
 עילוי כספק קומקדס לאומדת על ש
 עילוי ידא. כתיב בעלה: **ויקין ודקדס**
 עילוי **ורכסא לאו קידושין**. שאשח איש
 עילוי מיתמא כי אסרין לגרר לייבומי
 עילוי כנכרית בעלמא ופגע בערוה:
 עילוי

מסורת הש"ס

(א) לעיל יג. (ב) ולעיל יב.
(ג) גיטין ס"ג.
(ד) כס"א: יומטו.
(ה) ולקמן לא"ה (ו) רש"י.
(ז) ולחמשיעין להדור כפר
ויסוף אתה לחמשיעין
לה"ל רש"י.

הגהות הב"ח

(ה) 'הוּם' דרש סתם וס' תחמיץ דין וכן לא דחק: (ו) 'באד' דרשתי דאמרי וס' ואלה הם זאת חסד לבקדש וכן ולעשות וס' לבקדש קטועה לא בקדושתו וס' ספר מן המזבח דע ספר דאמרי' שבא לברשה דרשינן כדחיישי' כסבור שנים אחריון ובי שבור ד"ל כי דאמרי' לא חתן לא חתן לא חתן חסדא ואלה מסל וילא חסדא אינו נאמן וילא מסכנין אומן הכחוב וילא וילא מסלור ולעסומים תפקה אלהי' וס' שחשם תפקה אלהי' עדי חסד' כליב' ויבס עין תמוס' פיק דענין ד' ג' (ז) ואלה הם וס' ועדי לרי' דרשתי וסל:

הגהות הגר"א

[א] נבא' מה כלל נדרים. נ"ב
נדרים הנלווים והר"ף מה
ואח"כ נדרים יב"ש כמה ולא
נדרים יב"ש העור דיוקא
כלל כגם יורש"ל א"ח
לח"ס דיוקא נדרים
והרמב"ן א"ח נאליבא
הר"ף בין כזה ובין כזה
(ועמ"ס רמב"ם ב"ה"ע ס'
קט"ז ס"ק יח):

מוסף רש"י

[illegible]